

31989L0048

L 19/16

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

24.1.1989

SMĚRNICE RADY

ze dne 21. prosince 1988

o obecném systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy

(89/48/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 49, čl. 57 odst. 1 a článek 66 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

ve spolupráci s Evropským parlamentem ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že podle čl. 3 písm. c) Smlouvy představuje odstranění překážek volného pohybu osob a služeb mezi členskými státy jeden z cílů Společenství; že pro státní příslušníky členských států to zejména znamená možnost vykonávat povolání jako osoba samostatně výdělečně činná nebo zaměstnanec v jiném členském státě, než v tom, ve kterém získali odbornou kvalifikaci;

vzhledem k tomu, že předpisy, které Rada dosud přijala a podle kterých členské státy vzájemně uznávají pro profesní účely vysokoškolské diplomy vydané na jejich území, se týkají pouze několika povolání; že úroveň a délka trvání vzdělávání a přípravy,

kteří je předpokladem pro přístup k těmto povoláním, byly upraveny podobným způsobem ve všech členských státech nebo byly předmětem minimální harmonizace, která je nezbytná pro vytvoření oborových systémů pro vzájemné uznávání diplomů;

vzhledem k tomu, že je nezbytné rychle reagovat na očekávání evropských občanů, kteří jsou držiteli vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení odborného vzdělávání a přípravy v jiných členských státech než je ten, ve kterém chtějí vykonávat své povolání, a je proto třeba vytvořit další metodu uznávání těchto diplomů, jež umožní dotyčným osobám vykonávat všechny tyto odborné činnosti, které jsou v hostitelském státě závislé na ukončení postsekundárního vzdělávání a odborné přípravy za předpokladu, že mají takový diplom, který je připravuje na tyto činnosti, který je vydáván po ukončení studia trvajícím nejméně 3 roky a který je vydán v jiném členském státě;

vzhledem k tomu, že tohoto cíle může být dosaženo zavedením obecného systému uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy;

vzhledem k tomu, že pro povolání, pro jejichž výkon nestanovilo Společenství žádnou minimální úroveň kvalifikace, si členské státy vyhradily možnost stanovit takovou úroveň, která by zaručovala kvalitu služeb poskytovaných na jejich území; že členský stát však nesmí vyžadovat, aniž by tím neporušil závazky stanovené článkem 5 Smlouvy, na státních příslušnících členských států, aby získali ty kvalifikace, které obecně podmiňují získkem

⁽¹⁾ Úř. věst. C 217, 28.8.1985, s. 3 a
Úř. věst. C 143, 10.6.1986, s. 7.

⁽²⁾ Úř. věst. C 345, 31.12.1985, s. 80 a
Úř. věst. C 309, 5.12.1988.

⁽³⁾ Úř. věst. C 75, 3.4.1986, s. 5.

diplomů vydaných v jejich vlastních vzdělávacích systémech, pokud dotyčné osoby již získaly úplnou kvalifikaci nebo její část v jiném členském státě; že v důsledku toho musí každý hostitelský členský stát, ve kterém je určité povolání regulováno, vzít v úvahu kvalifikace získané v jiném členském státě a musí určit, zda tyto kvalifikace odpovídají kvalifikacím, které vyžaduje;

vzhledem k tomu, že je vhodné, aby členské státy spolupracovaly za účelem dosažení souladu s těmito závazky; že je proto třeba stanovit podrobnosti této spolupráce;

vzhledem k tomu, že pojem „regulovaná odborná činnost“ musí být vymezen tak, aby přihlížel k rozdílné společenské situaci v jednotlivých státech; že tento pojem by měl zahrnovat nejen ty odborné činnosti, které mohou vykonávat v členských státech pouze držitelé určitého diplomu, ale také ty odborné činnosti, do kterých je přístup neomezen, pokud jsou vykonávány pod profesním označením vyhrazeným pro držitele určitých kvalifikací; že stavovské organizace a sdružení, které udělují svým členům tato označení a jsou uznávány orgány veřejné moci, se nemohou odvolávat na své soukromoprávní postavení, aby se vyhnuly použití systému stanoveného touto směrnicí;

vzhledem k tomu, že je také nezbytné stanovit charakteristické znaky odborné praxe a adaptačního období, které může hostitelský členský stát požadovat na dotyčné osobě navíc k vysokoškolskému diplomu, pokud její kvalifikace neodpovídá kvalifikaci vyžadované vnitrostátními předpisy;

vzhledem k tomu, že místo adaptačního období může být předepsána také zkouška způsobilosti; že účelem obou je zlepšení stávající situace ve vzájemném uznávání diplomů mezi členskými státy, a tím i usnadnění volného pohybu osob v rámci Společenství; že jejich funkcí je zhodnotit schopnosti přistěhovalce, který již získal odbornou přípravu v jiném členském státě, a umožnit mu, aby se přizpůsobil novému profesnímu prostředí; že zkouška způsobilosti má pro přistěhovalce tu výhodu, že zkracuje délku adaptačního období; že v zásadě má výběr mezi zkouškou způsobilosti a adaptačním obdobím provést přistěhovalec; že však povaha určitých povolání je taková, že členským státům musí být dovoleno předepsat za určitých podmínek buď adaptační období, nebo zkoušku; že zejména rozdíly mezi právními řády členských států, i když se rozdíly mohou lišit v rozsahu od jednoho státu k druhému, vyžadují zvláštní ustanovení, a zejména vzdělávání nebo odborná příprava doložené diplomem, osvědčením nebo jiným dokladem o dosažené kvalifikaci v oblasti práva ve státě původu nezahrnuje znalosti práva vyžadované v hostitelském státě, týkající se odpovídajícího právního odvětví;

vzhledem k tomu, že cílem obecného systému uznávání vysokoškolských diplomů však není měnit pravidla včetně těch, která upravují etiku povolání, vztahující se na všechny osoby vykonávající toto povolání na území členského státu, ani vynětí

přistěhovalců z působnosti těchto ustanovení; že tato úprava se omezuje na stanovení vhodných opatření zaručujících dodržování pravidel upravujících výkon tohoto povolání v hostitelském členském státu přistěhovalci;

vzhledem k tomu, že článek 49, čl. 57 odst. 1 a článek 66 Smlouvy zmocňují Společenství, aby přijalo právní předpisy nezbytné pro zavedení a fungování takové úpravy;

vzhledem k tomu, že obecným systémem uznávání vysokoškolských diplomů není dotčeno použití čl. 48 odst. 4 a článku 55 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že tento systém posiluje právo evropského občana využít své odborné dovednosti v jakémkoliv členském státě, doplňuje a posiluje jeho právo na získání těchto dovedností tam, kde si to přeje;

vzhledem k tomu, že tento systém musí být poté, co bude po určitý čas používán, zhodnocen, aby se zjistilo, jak může být zlepšen nebo jak může být rozšířena jeho oblast působnosti,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „diplomem“ jakýkoli diplom, osvědčení nebo jiný doklad o dosažené kvalifikaci nebo jakýkoliv soubor těchto diplomů, osvědčení nebo jiných dokladů,

- který byl vydán příslušným orgánem v členském státě určeným v souladu s jeho právními a správními předpisy,
- který prokazuje, že jeho držitel úspěšně ukončil nejméně tříleté postsekundární studium nebo odpovídající dobu rozvolněného studia na univerzitě, vysoké škole nebo na jiném zařízení podobné úrovně, popřípadě že úspěšně ukončil odbornou přípravu požadovanou navíc k postsekundárnímu studiu, a
- který prokazuje, že jejich držitel má odbornou kvalifikaci požadovanou pro přístup k povolání regulovanému v členském státě nebo pro jeho výkon,

za podmínky, že vzdělávání a odborná příprava potvrzené diplomem, osvědčením nebo jiným dokladem o dosažené kvalifikaci byly získány převážně ve Společenství nebo že jejich držitel má ve Společenství tříletou odbornou praxi potvrzenou členským státem, který uznal diplom, osvědčení nebo jiný doklad o dosažené kvalifikaci pocházející ze třetí země.

Diplomem ve smyslu prvního pododstavce se rozumí rovněž jakékoliv diplomy, osvědčení nebo jiné doklady o dosažené kvalifikaci nebo jakýkoliv soubor těchto diplomů, osvědčení nebo jiných dokladů vydaných příslušnými orgány členského

státu, pokud jsou vydány po úspěšném ukončení vzdělání a odborné přípravy získané ve Společenství a jsou uznány příslušným orgánem tohoto členského státu za rovnocenné a pokud zakládají stejná práva na přístup k povolání, které je v tomto členském státě regulováno, a jeho výkon;

b) „hostitelským členským státem“ členský stát, ve kterém státní příslušník členského státu žádá, aby mohl vykonávat povolání, které je v uvedeném členském státě regulováno, jedná-li se o jiný členský stát, než ve kterém získal svůj diplom nebo poprvé vykonával dotyčné povolání;

c) „regulovaným povoláním“ regulovaná odborná činnost nebo soubor činností, které tvoří toto povolání v členském státě;

d) „regulovanou odbornou činností“ odborná činnost, u níž je přístup k ní nebo její výkon nebo jeden ze způsobů jejího výkonu v členském státě vyhrazeno přímo nebo nepřímo na základě právních a správních předpisů držitelům určitého diplomu. Zejména následující skutečnosti mohou vytvářet způsob výkonu regulované odborné činnosti:

— výkon činnosti pod profesním označením, pokud se užívání tohoto označení řídí právními a správními předpisy a je vyhrazeno pro držitele určitého diplomu,

— výkon odborné činnosti v oblasti zdravotnictví, pokud jsou odměňování nebo úhrada za tuto činnost na základě vnitrostátní úpravy sociálního zabezpečení vyhrazeny pro držitele určitého diplomu.

Odborná činnost, na kterou se nevztahuje první pododstavec, se považuje za regulovanou, jestliže je vykonávána členy sdružení nebo organizace, jejichž účelem je zejména podporovat a zachovávat vysokou úroveň v dotyčném oboru a které jsou k dosažení tohoto cíle uznány členským státem ve zvláštní formě a

— svým členům vydávají diplomy,

— zajišťují, aby jejich členové dodržovali pravidla pro výkon povolání, které stanoví, a

— udělují jim právo užívat označení nebo jeho zkratku nebo výhody z postavení odpovídajícího tomuto diplomu.

Nevyčerpávající výčet sdružení a organizací, které splňují podmínky druhého pododstavce v době přijetí této směrnice, je uveden v příloze. Pokud členský stát podle druhého pododstavce uzná sdružení nebo organizaci, uvědomí o tom Komisi, která zveřejní tuto informaci v *Úředním věstníku Evropských*

společenství;

e) „odbornou praxí“ skutečný a dovolený výkon dotyčného povolání v členském státě;

f) „adaptačním obdobím“ výkon regulovaného povolání v hostitelském členském státě pod dohledem odpovědné osoby kvalifikované pro toto povolání, jenž může být doplněn další odbornou přípravou. Tato období praxe pod dohledem je předmětem hodnocení. Podrobná pravidla, kterými se řídí adaptační období a jeho hodnocení a postavení přistěhovalců pracujících pod dohledem stanoví příslušný orgán hostitelského členského státu;

g) „zkouškou způsobilosti“ zkouška, která se omezuje na odborné znalosti žadatele a kterou vykonávají příslušné orgány hostitelského členského státu s cílem ohodnotit schopnosti žadatele vykonávat regulované povolání v uvedeném členském státě.

K této zkoušce připraví příslušné orgány seznam oblastí, na které se na základě srovnání vzdělání a odborné přípravy vyžadovaných členským státem a vzdělání a odborné přípravy získaných žadatelem nevztahuje diplom nebo jiný doklad o odborné kvalifikaci žadatele.

Zkouška způsobilosti musí vzít v úvahu skutečnost, že žadatel je kvalifikovaný odborník v členském státě původu nebo v členském státě, odkud přichází. Zkouška zahrnuje oblasti vybrané z těch, které jsou na seznamu a jejichž znalost je základním předpokladem pro výkon povolání v hostitelském členském státě. Zkouška také může zahrnovat znalost stavovských předpisů, které se týkají dotyčných činností v hostitelském členském státě. Podrobné podmínky zkoušky způsobilosti stanoví příslušné orgány hostitelského členského státu při dodržení pravidel práva Společenství.

Postavení žadatele v hostitelském členském státě, který si přeje připravit se na zkoušku způsobilosti v tomto státě, stanoví příslušné orgány tohoto hostitelského členského státu.

Článek 2

Tato směrnice se vztahuje na každého státního příslušníka členského státu, který chce vykonávat regulované povolání v hostitelském členském státě jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jako zaměstnanec.

Tato směrnice se nevztahuje na povolání, která jsou předmětem zvláštní směrnice, již se stanoví podmínky vzájemného uznávání diplomů mezi členskými státy.

Článek 3

Pokud je v hostitelském členském státě přístup k regulovanému povolání a jeho výkon podmíněn držením diplomu, nesmějí příslušné orgány z důvodů neodpovídající kvalifikace odmítnout povolit státnímu příslušníku členského státu přístup k uvedenému povolání a jeho výkon za stejných podmínek, které se vztahují na jeho vlastní státní příslušníky, jestliže

- a) je žadatel držitelem diplomu požadovaného v jiném členském státě pro přístup k dotyčnému povolání a pro jeho výkon na jeho území a tento diplom byl vydán v některém členském státě nebo
 - b) žadatel vykonával dotyčné povolání na plnou pracovní dobu po dobu dvou let během předchozích deseti let v jiném členském státě, ve kterém toto povolání není regulováno ve smyslu čl. 1 písm. c) a čl. 1 písm. d) prvního pododstavce, a má doklad o jedné nebo několika dosažených kvalifikacích,
- který byl vydán příslušným orgánem v členském státě určeným v souladu s právními a správními předpisy tohoto státu,
 - který dokládá, že jeho držitel úspěšně ukončil nejméně tříleté postsekundární studium nebo rozvolněné studium odpovídajícího trvání na univerzitě, vysoké škole nebo na jiném zařízení podobné úrovně v členském státě, popřípadě že úspěšně ukončil odbornou přípravu požadovanou navíc k postsekundárnímu studiu, a
 - který připravil svého držitele k výkonu daného povolání.

Dokladem o dosažené kvalifikaci ve smyslu prvního pododstavce se rozumí jakýkoliv doklad o dosažené kvalifikaci nebo jakýkoliv soubor těchto dokladů vydaných příslušnými orgány členského státu, pokud jsou vydány po úspěšném ukončení odborné přípravy získané ve Společenství a uznány tímto členským státem za rovnocenné, za předpokladu, že to je jiným členským státem a Komisi oznámeno.

Článek 4

1. Bez ohledu na článek 3 může hostitelský členský stát také požadovat, aby žadatel

- a) prokázal odbornou praxi, pokud délka vzdělání a odborné přípravy uvedená na podporu jeho žádosti, jak je stanoveno v čl. 3 písm. a) a b), je nejméně o jeden rok kratší než doba požadovaná hostitelským členským státem. V tom případě nesmí délka odborné praxe požadované hostitelským členským státem přesahovat
- dvojnásobek chybějící délky vzdělání a odborné přípravy, pokud se chybějící délka týká postsekundárního studia nebo doby zkušební praxe vykonávané pod odborným

dohledem a ukončené zkouškou,

- chybějící délku vzdělávání, pokud se tato chybějící délka týká odborné praxe získávané za pomoci osoby kvalifikované pro dotyčné povolání.

V případě diplomů ve smyslu čl. 1 písm. a) posledního pododstavce se délka vzdělávání a odborné přípravy uznává za rovnocennou určí stejně jako pro vzdělávání a odbornou přípravu vymezené v čl. 1 písm. a) prvního pododstavce.

Při používání těchto ustanovení se musí vzít v úvahu odborná praxe uvedená v čl. 3 písm. b).

V žádném případě nesmí požadovaná odborná praxe přesáhnout 4 roky;

- b) absolvoval adaptační období nepřesahující 3 roky nebo složil zkoušku způsobilosti, pokud
- obsah vzdělání a odborné praxe, které byly získány způsobem stanoveným v čl. 3 písm. a) a b), se podstatně liší od obsahu osvědčeného diplomem, který je požadován hostitelským členským státem, nebo
- pokud v případě uvedeném v čl. 3 písm. a) regulované povolání v hostitelském členském státě zahrnuje jednu nebo více regulovaných odborných činností, které nejsou součástí povolání regulovaného v členském státě původu nebo v členském státě, odkud žadatel přichází, a tento rozdíl odpovídá specifickému vzdělávání a odborné přípravě požadovaných v hostitelském členském státě a jeho obsah se podstatně liší od obsahu osvědčeného diplomem předkládaným žadatelem, nebo
- v případě uvedeném v čl. 3 písm. b) regulované povolání zahrnuje v hostitelském členském státě jednu nebo více regulovaných odborných činností, které nejsou součástí povolání vykonávaného žadatelem v členském státě původu nebo v členském státě, odkud přichází, a tento rozdíl odpovídá specifickému vzdělávání a odborné přípravě požadované v hostitelském členském státě a jeho obsah se podstatně liší od obsahu osvědčeného dokladem předkládaným žadatelem.

Pokud hostitelský členský stát využije této možnosti, musí dát žadateli právo zvolit si mezi adaptačním obdobím a zkouškou způsobilosti. Pro povolání, jejichž výkon vyžaduje přesnou znalost vnitrostátního práva a v nichž poskytování právních rad nebo právní pomoci týkající se vnitrostátního práva je základním a nezbytným předpokladem dotyčné odborné činnosti, může hostitelský členský stát odchýlně od této zásady trvat buď na adaptačním období, nebo na zkoušce způsobilosti. Pokud hostitelský členský stát zamýšlí zavést odchylky od práva žadatele provést volbu, použije se postup stanovený v článku 10.

2. Hostitelský členský stát však nesmí použít odst. 1 písm. a) a b) zároveň.

Článek 5

Aniž jsou dotčeny články 3 a 4, může hostitelský členský stát povolit žadateli za účelem zlepšení možnosti přizpůsobení se profesnímu prostředí v tomto členském státě, že zde na základě rovnocennosti může vykonat část svého odborného vzdělávání a přípravy ve formě odborné praxe, kterou získá za pomoci osoby kvalifikované pro dotýcné povolání a kterou neprošel v členském státě původu nebo v členském státě, odkud přichází.

Článek 6

1. Příslušné orgány hostitelského členského státu, který požaduje od osob pro přístup k určitému regulovanému povolání důkaz bezúhonnosti nebo dobré pověsti nebo důkaz, že neprodělaly úpadek nebo že jim nebyl pozastaven nebo zakázán výkon tohoto povolání z důvodů závažného profesního pochybení nebo trestného činu, přijmou jako dostatečný důkaz ve vztahu ke státním příslušníkům členských států, kteří si přejí vykonávat dané povolání na jeho území, doklady prokazující splnění těchto požadavků vydané příslušnými orgány členského státu původu nebo předchozího usazení.

Nevydávají-li příslušné orgány členského státu původu nebo předchozího usazení doklady uvedené v prvním pododstavci, mohou být nahrazeny místopřísežným prohlášením nebo v členských státech, které takové prohlášení neupravují, čestným prohlášením učiněným dotýcnou osobou před příslušným soudním nebo správním orgánem nebo před notářem nebo příslušným profesním nebo stavovským sdružením členského státu původu nebo předchozího usazení; tento orgán nebo notář vydá potvrzení o místopřísežném prohlášení nebo čestném prohlášení.

2. Pokud příslušný orgán hostitelského členského státu požaduje od státních příslušníků tohoto členského státu pro přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkon potvrzení o fyzickém a duševním zdraví, přijme jako dostatečný důkaz v tomto smyslu doklad, který se v těchto případech požaduje v členském státě původu nebo předchozího usazení.

Pokud členský stát původu nebo předchozího usazení nepožaduje pro přístup k danému povolání nebo jeho výkon takový doklad, přijme hostitelský členský stát od státních příslušníků členského státu původu nebo předchozího usazení potvrzení vydané příslušným orgánem tohoto státu, které odpovídá potvrzení vydávanému v hostitelském členském státě.

3. Příslušný orgán hostitelského členského státu může požadovat, aby doklady nebo potvrzení uvedené v odstavcích 1 a 2 nebyly při předložení starší tří měsíců.

4. Pokud příslušný orgán hostitelského členského státu požaduje od státních příslušníků tohoto členského státu pro přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkon, aby učinili místopřísežné nebo čestné prohlášení, a toto místopřísežné nebo čestné prohlášení nemohou učinit státní příslušníci jiných členských států,

zajistí příslušný orgán, aby byla dotýcné osobě nabídnuta rovnocenná forma a vhodná formulace místopřísežného nebo čestného prohlášení.

Článek 7

1. Příslušné orgány hostitelských členských států přiznávají státním příslušníkům členských států, kteří splnili podmínky pro přístup k regulovanému povolání a pro jeho výkon na jejich území, právo užívat profesní označení hostitelského členského státu odpovídající uvedenému povolání.

2. Příslušné orgány hostitelského členského státu přiznávají státním příslušníkům členských států, kteří splnili podmínky pro přístup k regulovanému povolání a výkonu tohoto povolání na jeho území, právo užívat jejich dovolené akademické tituly a popřípadě zkratky těchto titulů v jazyce členských států původu nebo členských států, odkud přicházejí. Hostitelský členský stát může požadovat, aby tento titul byl doprovázen názvem a sídlem zařízení nebo zkušební komise, které jej udělily.

3. Pokud je v hostitelském členském státě povolání regulováno sdružením nebo organizací uvedenou v čl. 1 písm. d), jsou státní příslušníci členských států oprávněni užívat profesní označení nebo jeho zkratku udělované organizací nebo sdružením, pouze prokáží-li členství v této organizaci nebo sdružení.

Pokud sdružení nebo organizace podmiňují členství určitými kvalifikačními požadavky, mohou je použít na státní příslušníky ostatních členských států, kteří jsou držiteli diplomu ve smyslu čl. 1 písm. a) nebo dokladu o dosažené kvalifikaci ve smyslu čl. 3 písm. b), pouze v souladu s touto směrnicí, zejména s články 3 a 4.

Článek 8

1. Hostitelský členský stát přijme jako důkaz, že podmínky stanovené v článcích 3 a 4 jsou splněny, potvrzení a doklady vydané příslušnými orgány členských států, které musí dotýcná osoba předložit spolu s žádostí o výkon dotýcného povolání.

2. Vyřizování žádostí o výkon regulovaného povolání musí být ukončeno co nejdříve a výsledek musí být sdělen spolu s odůvodněným rozhodnutím příslušného orgánu hostitelského členského státu nejpozději do čtyř měsíců po předložení všech dokladů týkajících se dotýcné osoby. Proti tomuto rozhodnutí nebo proti tomu, že nebylo vydáno, musí být podle vnitrostátních předpisů přípustný opravný prostředek k soudu.

Článek 9

1. Členské státy určí ve lhůtě stanovené v článku 12 příslušné orgány pověřené přijímat žádosti a rozhodnutí podle této směrnice.

Uvědomí o tom ostatní členské státy a Komisi.

2. Každý členský stát jmenuje osobu odpovědnou za koordinaci činností orgánů uvedených v odstavci 1 a uvědomí o tom ostatní členské státy a Komisi. Úkolem této osoby je podporovat jednotné uplatňování této směrnice na všechna dotyčná povolání. Při Komisi se zřídí koordinační skupina složená z koordinátorů jmenovaných každým členským státem nebo jejich zástupců, které předseda zástupce Komise.

Úkolem této skupiny je

- usnadňovat provádění této směrnice,
- shromažďovat všechny užitečné informace pro její uplatňování v členských státech.

Komise může konzultovat s touto skupinou jakékoliv plánované změny stávajícího systému.

3. Členské státy přijmou opatření k poskytování nezbytných informací o uznávání diplomů v oblasti působnosti této směrnice. S tímto úkolem jim může pomoci informační centrum o akademickém uznávání diplomů a dob studia, založené členskými státy v rámci usnesení Rady a ministrů školství přijatého dne 9. února 1976 ⁽¹⁾, popřípadě profesní organizace nebo sdružení. Komise učiní nezbytná opatření k zabezpečení rozvoje a koordinace sdělování nezbytných informací.

Článek 10

1. Pokud členský stát navrhne podle čl. 4 odst. 1 písm. b) druhého pododstavce třetí věty neudělit žadatelům právo volby mezi adaptačním obdobím a zkouškou způsobilosti, pokud jde o povolání ve smyslu této směrnice, sdělí neprodleně Komisi návrh předpisu. Zároveň sdělí Komisi, z jakých důvodů je jeho přijetí nezbytné.

Komise takový návrh neprodleně sdělí ostatním členským státům; může jej také konzultovat s koordinační skupinou uvedenou v čl. 9 odst. 2.

2. Aniž je dotčena možnost Komise a ostatních členských států vyjádřit se k návrhu, může členský stát přijmout tento předpis, jen pokud Komise nerozhodne do tří měsíců jinak.

3. Na žádost členského státu nebo Komise jim členské státy neprodleně sdělí konečné znění předpisu vyplývajícího z použití tohoto článku.

Článek 11

Po uplynutí lhůty stanovené v článku 12 předkládají členské státy Komisi každé dva roky zprávu o uplatňování zavedené úpravy.

Kromě obecných poznámek tato zpráva obsahuje statistické shrnutí přijatých rozhodnutí a popis hlavních obtíží vyplývajících z uplatňování této směrnice.

Článek 12

Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí do dvou let od jejího oznámení ⁽²⁾. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 13

Nejpozději do pěti let po uplynutí lhůty uvedené v článku 12 podá Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o používání obecného systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělání a praxe.

Po provedení všech nezbytných konzultací předloží Komise své závěry o všech plánovaných změnách. Je-li to vhodné, předloží Komise zároveň návrhy na zlepšení stávajících pravidel v zájmu napomáhání svobodě pohybu, právu usazování a volnému pohybu služeb pro osoby, na které se tato směrnice vztahuje.

Článek 14

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 21. prosince 1988.

Za Radu

předsedkyně

V. PAPANDREOU

⁽¹⁾ Úř. věst. C 38, 19.2.1976, s. 1.

⁽²⁾ Tato směrnice byla oznámena členským státům dne 4. ledna 1989.

PŘÍLOHA

Seznam profesních sdružení a organizací, které splňují podmínky čl. 1 písm. d) druhého pododstavceIRSKO ⁽¹⁾

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ⁽²⁾
3. The Association of Certified Accountants ⁽²⁾
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy

⁽¹⁾ Irští státní příslušníci jsou zároveň členy těchto stavovských organizací a sdružení Spojeného království:
Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
The Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building.

⁽²⁾ Pouze pro účely auditu.

27. Institution of Electrical Engineers
 28. Institution of Gas Engineers
 29. Institution of Mechanical Engineers
 30. Institution of Chemical Engineers
 31. Institution of Production Engineers
 32. Institution of Marine Engineers
 33. Royal Institution of Naval Architects
 34. Royal Aeronautical Society
 35. Institute of Metals
 36. Chartered Institution of Building Services Engineers
 37. Institute of Measurement and Control
 38. British Computer Society
-